

پیام سه
زیستن در تثلیث الهی
(۲)

زیستن در تثلیث الهی توسط مسرت بردن از مسیح به عنوان تأمین حیات ما،
توسط زیستن مسیح برای تجلیل او،
و توسط فیض خداوند عیسی مسیح در روحمان

مطالعه متون مقدس: یوحنا ۲۰: ۲۲؛ ۶: ۵۷، ۶۳؛ اشعیا ۱۲: ۳-۶؛
فیلیپیان ۱: ۱۹-۲۱؛ غلاطیان ۶: ۱۷-۱۸؛ مکاشفه ۲۲: ۲۱

۱. ما با مسرت بردن از مسیح به عنوان تأمین حیاطمان، در تثلیث الهی زندگی می‌کنیم:

- آ. خداوند در روز رستاخیزش خود را به عنوان روح القدس (نفس مقدس) در شاگردانش دمید (یوحنا ۲۰: ۲۲)؛ اکنون ما می‌توانیم دائماً مسیح روح را به عنوان نفس خدا دریافت کنیم تا با خواندن نام او، او بتواند برای ما غنی شود (مرثی ۳: ۵۵-۵۶؛ پیدایش ۴: ۲۶؛ رومیان ۱۰: ۱۲-۱۳؛ سرود ۲۵۵)؛ ما همچنین می‌توانیم متون مقدس، کلام خدا را به عنوان بازدم خدا استنشاق کنیم (دوم تیموتائوس ۳: ۱۶)؛ از آنجا که کلام شفاهی او دربرگیرنده روح حیات است، وقتی که ما کلام او را با تمرین روحمان دریافت می‌کنیم، روح را، که حیات است، دریافت می‌نماییم (یوحنا ۶: ۵۷، ۶۳).
- ب. قصد خدا در اقتصادش این است که سرچشمه، منشأ، آبهای زنده باشد تا مردم برگزیده‌اش را برای مسرت آنها راضی کند، با این هدف که کلیسا به عنوان افزایش خدا، توسعه خدا، تولید شود تا پری خدا جهت ابراز او باشد - ارمیا ۲: ۱۳؛ مرثی ۳: ۲۲-۲۴؛ اول قرنتیان ۱: ۹؛
۱. نوشیدن ما از آن یک روح در رستاخیز، ما را اعضای بدن کرده، به عنوان بدن بنا می‌سازد، و برای اینکه عروس مسیح باشیم، ما را آماده می‌کند - ۱۲: ۱۳؛ مکاشفه ۲۲: ۱۷؛ یوحنا ۴: ۱۴.
۲. می‌توانیم توسط صحبت کردن و سراییدن به خداوند، توسط خداوند، برای خداوند، در خداوند و با خداوند، جهت تمجید خداوند و شادی در خداوند به طور دائم، با شادمانی از چشمه‌های نجات آب بکشیم - مزامیر ۴۶: ۴؛ اشعیا ۱۲: ۳-۶.
۳. می‌توانیم از خداوند به عنوان آشامیدنی روحانی خود، با صحبت کردن با او به طور دائم، مسرت ببریم؛ سپس خودبخود، مسیح را زندگی خواهیم کرد - اعداد ۲۰: ۸؛ فیلیپیان ۴: ۶-۷، ۱۲.
- پ. می‌توانیم مسیح را به عنوان خوراک روحانی خود، برای زنده بودن به او (یوحنا ۶: ۵۷)، بخوریم؛ خوردن مسیح به معنای خوردن کلام او با تمرین روحمان است تا هم کلام او را دعا خوانی کرده و هم بر آن تأمل کنیم تا اینکه کلامش شادی و وجد دلمان شود (ارمیا ۱۵: ۱۶؛ مزامیر ۱۱۹: ۱۵-۱۶؛ یوشع ۱: ۸-۹)؛ زنده بودن نه تنها توسط بلکه «به» مسیح بدین معناست که عنصر انرژی بخش مسیح عامل تأمین ما برای زیستن مسیح توسط ما می‌شود.

۲. ما با زیستن مسیح برای تجلیل او توسط تأمین فراوان روح عیسی مسیح، در تثلیث الهی زندگی می‌کنیم - فیلیپیان ۱: ۱۹-۲۱.

- آ. ایمانداران توسط تأمین فراوان روح عیسی مسیح، مسیح را زیست می‌کنند؛ روح عیسی مسیح همان مسیحی است که روح توزیع کننده حیات می‌باشد - آ. ۱۹؛ اول قرنتیان ۱۵: ۴۵؛ دوم قرنتیان ۳: ۶؛
۱. این تأمین فراوان شامل الوهیت، انسانیت، مصلوب شدن، رستاخیز، صعود، خواص الهی، و صفات انسانی است.
۲. هرچه انجام می‌دهیم و زیستن ما باید با تأمین فراوان روح عیسی مسیح حاصل شود - فیلیپیان ۱: ۱۹.
۳. تحت توزیع الهی تثلیث الهی، ما خودبخود تأمین مسیح را دروناً دریافت کرده و یک زندگی

که مسیح را ابراز می‌کند، زیست می‌کنیم - آ.آ. ۲۰-۲۱.

ب. همه زندگی و کار پولس برای ابراز خودش یا برای به نمایش گذاشتن دانش، توانایی یا مزیت‌ها و قوت‌های خود نبود؛ او هرآنچه بود و هر کاری کرد برای ابراز مسیح، و حتی برای تجلیل مسیح بود - آ.آ. ۲۰: ۳؛ ۳-۱۰؛ دوم قرن‌تینان ۴: ۵.

پ. در رنج آن رسول در بدن خود، مسیح تجلیل شد؛ یعنی، او [مسیح] نشان داده شد یا اعلام شد که عظیم (بدون محدودیت)، والا، و ستوده-شده است - فیلیپیان ۱: ۲۰:

۱. رنج‌های آن رسول این فرصت را به او داد که مسیح را در عظمت نامحدود او ابراز کند - اعمال ۹: ۱۶؛ دوم قرن‌تینان ۶: ۴؛ ۱۱: ۲۳؛ کولسیان ۱: ۲۴.

۲. تجلیل مسیح تحت هر شرایطی این است که او را در بالاترین مسرت تجربه کنیم - فیلیپیان ۱: ۱۸؛ ۴: ۲۳.

۳. در حالی که پولس در یک زندان رومی اسیر شده بود، مسیح را تجلیل کرده، او را در چشمان اسیرکنندگان خود عظیم جلوه می‌داد؛ علیرغم شرایط خود، پولس در خداوند پر از شادی و شادمانی بود - ۱: ۴، ۱۸، ۲۵؛ ۲: ۲، ۱۷-۱۸، ۲۸-۲۹؛ ۳: ۱، ۴؛ ۴: ۱، ۴.

۴. درخشش و ابراز مسیح توسط پولس در شادی او، اعلامیه‌ای از عظمت نامحدود مسیح بوده و اعلام می‌کرد که مسیح بیکران است - افسسیان ۳: ۸، ۱۸؛ ر.ک. اشعیا ۹: ۶.

ت. زیست کردن مسیح برای تجلیل او به معنای شرکت در نجات مسیح در حیات است، که ما در آن از شکست زندگی نکردن مسیح و از شکست عدم تجلیل مسیح نجات می‌یابیم - رومیان ۵: ۱۰.

ث. به عنوان الگوی ایمانداران، پولس در برتری مسیح زندگی کرد، با یک زندگی که کاملاً بلند مرتبه و با بالاترین معیار صفات انسانی بود که خواص عالی الهی را ابراز می‌کرد، یک زندگی که شبیه زندگی خود خداوند در سالها پیش بود - اول تیموتائوس ۱: ۱۶؛ اعمال ۲۷: ۲۱-۲۶؛ ۲۸: ۳-۶، ۸-۱۰.

۳. ما توسط فیض خداوند عیسی مسیح در روحمان، در تثلیث الهی زندگی می‌کنیم - غلاطیان ۶: ۱۸:

آ. روز به روز باید یک ارسال الهی شگرف رخ دهد: خدا روح فیض را به فراوانی تأمین می‌کند، و ما باید روح فیض را مدام دریافت کنیم تا او بتواند ساختار ما شده و ما بتوانیم ابراز او شویم - عبرانیان ۱۰: ۲۹ب؛ یوحنا ۱: ۱۶؛ غلاطیان ۳: ۲-۵؛ دوم قرن‌تینان ۱: ۱۲؛ ۹: ۹:

۱. راه دریافت و مسرت از فیض، بازگشتن به روحمان، تمرین روحمان و بر تخت نشاندن خداوند است:

(آ) هرگاه با بازگشتن به روحمان نزد تخت فیض می‌آییم، باید خداوند را بر تخت سلطنت نشانده و در درونمان سری، پادشاهی، و سروری را به او دهیم - عبرانیان ۴: ۱۶؛ رومیان ۵: ۱۷، ۲۱؛ کولسیان ۱: ۱۸ب؛ مکاشفه ۲: ۴.

(ب) تخت خدا همان منشأ فیض جاری است؛ هرگاه ما خداوند را بر تخت نشانده، او را از سلطنت برکنار کنیم، جریان فیض متوقف می‌شود - ۲۲: ۱.

(پ) اگر ما خداوند عیسی را در درون خود بر تخت بنشانیم، روح به عنوان نهر آب حیات از تخت فیض جاری می‌شود تا ما را تأمین کند. بدین ترتیب ما فیض دریافت کرده و از فیض مسرت می‌بریم - آ. ۱؛ سرود ۷۷۰.

۲. ما در حالی که داغهای عیسی را متحمل می‌شویم، از فیض مسیح مسرت می‌بریم - غلاطیان ۶: ۱۷-۱۸:

(آ) از نظر روحانی، داغهای عیسی نشانگر مشخصات زندگی پولس است، یک زندگی مانند زندگی خداوند عیسی بر روی این زمین؛ این زندگی به طور دائم مصلوب بوده (یوحنا ۱۲: ۲۴)، اراده خدا را انجام داده، جویای نه جلال خود بلکه جلال خداست (۷: ۱۸)، و حتی تا به مرگ صلیب، تسلیم و مطیع خداست (فیلیپیان ۲: ۸).

(ب) اگر ما داغهای عیسی را متحمل شده و یک زندگی مصلوب داشته باشیم، از فیض

مسیح به عنوان تأمین روح حیات بخش در روحمان برای خدمتگزاری مسیح به عنوان
فیض خدا به خانواده خدا، مسرت خواهیم برد - ۳: ۱۰؛ دوم قرننیا ۴: ۱۰-۱۱؛
افسسیان ۳: ۲.

ب. فیض خداوند عیسی که در ایماندارانش در سرتاسر عصر عهد جدید توزیع شده است، در اورشلیم
نوبه عنوان تکامل خشنودی خدا، در اتحاد، آمیختن و پیوستگی خود با انسان برای توسعه و ابراز
پر جلال او، تکمیل می شود - مکاشفه ۲۲: ۲۱؛ افسسیان ۲: ۱۰.